

GEMEENTE.

LES 44

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les over gemeente bouw toe aan de Heer.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] OPENBARING 4 – 7
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Openbaring 4 - 7). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij vertelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [SLEUTELVERZEN IN JOHANNES] (17) JOHANNES 16:13
----------	---

Repeteer twee aan twee het nieuwe Bijbelvers:

(17) Johannes 16:13. Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [EVANGELIE VAN JOHANNES] JOHANNES 20:1-31
----------	---

Introductie. Johannes 20 tot 21 gaat over de opstanding van Jezus Christus uit de dood en Zijn verschijning aan Maria Magdalena en de andere discipelen. In Johannes 20:30-31 beschrijft de schrijver het doel van zijn Evangelie.

Hoewel het op eerste gezicht lijkt alsof de vier Evangeliën (Matteüs, Markus, Lukas en Johannes) tegenstrijdigheden bevatten, worden deze aangevoerde argumenten naar tevredenheid uitgelegd, zodat er geen enkele tegenstrijdigheid overblijft. Als je de vier Evangeliën samen leest *is er geen enkele gebeurtenis die niet in het geheel past*. Alle vier evangelisten hebben de getuigenissen van de vrouwen en discipelen van Jezus Christus verscheidene keren gehoord en ieder heeft zijn Evangelie opgetekend naar wat hij belangrijk vond.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Johannes 20:1-31 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid om de beurt één vers uit dit Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? OF: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

Ontdekking 1. Het opstandinglichaam van Jezus Christus.

De Evangeliën beschrijven dat Jezus Christus in Zijn opstandinglichaam niet door de stroken linnen die om Zijn lichaam gewonden waren, verhinderd werd om uit de dood op te staan! Ook werd Hij niet door de rots graftombe verhinderd om uit de dood op te staan! En op de eerste opstandingdag kon Jezus Christus ook door een gesloten deur bij de discipelen komen. Hij kon naar vrije wil ergens in het land verschijnen en dan weer verdwijnen.

Maar dit betekent niet dat Zijn menselijke natuur nu in bezit was van Zijn goddelijke natuur en dat Hij alomtegenwoordig geworden was. Jezus Christus heeft twee naturen: een goddelijke natuur en een menselijke natuur. Zijn twee naturen worden nooit met elkaar verward of gemengd in Zijn staat van vernedering op de aarde of in Zijn staat van verhoging in de hemel, zodat de ene natuur deel krijgt aan de eigenschappen van de andere natuur. Zijn twee naturen blijven bij Zijn opstanding onveranderd, onveranderlijk, verschillend, niet met elkaar samengesmolten of door

elkaar gehaald en tegelijk ondeelbaar en onscheidbaar! Zo heeft de Vroege Christelijke Kerk de twee naturen van Jezus Christus beleden.

Bovendien was het niet de menselijke geest van Jezus Christus die uit de dood opstond (wat vrijzinnigen leren), want Die was niet dood, maar bij God de Vader (Lukas 23:46). Het was het menselijke lichaam van Jezus Christus dat uit de dood opstond! Het lichaam van Jezus Christus was niet *een schijnbeeld* (spooksel, schim, een schijnwerkelijkheid) (wat het Docetisme leerde), maar een echt lichaam! Jezus Christus bewees aan Zijn discipelen dat Hij een echt lichaam had door hen aan te moedigen Hem aan te raken (Lukas 24:39; 1 Johannes 1:1) en door wat voedsel te eten waar zij bijstonden (Lukas 24:40-43; Johannes 21:12-13).

Het menselijke lichaam van Jezus Christus was niet een volledig andere (nieuwe) lichaam, maar Zijn eigen vernederd lichaam van vóór Zijn dood die bij Zijn opstanding totaal getransformeerd werd tot een verheerlijkt lichaam (Filippenzen 3:21). 1 Korintiërs 15:42-44,53-54 leert het volgende over het opstandinglichaam van Jezus Christus en dat van christenen in de toekomst: Het opstandinglichaam is dan:

- onvergankelijk (onbedorven), dat wil zeggen, het kan niet meer oud, ziek of zwak worden en ook niet meer sterven. Het is met onsterfelijkheid bekleed. Het zal voor eeuwig blijven bestaan in een volmaakt leven, in eeuwige zegen en in de tegenwoordigheid van God.
- heerlijk, dat wil zeggen, het heeft deel aan de goddelijke karaktertrekken als liefde, heiligheid, gerechtigheid, kracht en wijsheid van God.
- krachtig, dat wil zeggen, het heeft bovennatuurlijke vermogens en het heeft een dynamisch persoonlijkheid.
- geestelijk, dat wil zeggen, het is volkomen vernieuwd, getransformeerd en geheel beheerst door de Heilige Geest.

Christenen zien nu wereldwijd uit naar de opstanding van het lichaam! Dan zal hun menselijke lichaam zijn als het verheerlijkte opstandinglichaam van Jezus Christus.

20:30-31

Ontdekking 2. De wondertekenen die Johannes opgetekend heeft in zijn Evangelie.

De apostel Johannes zegt dat hij een selectie wondertekenen van Jezus Christus heeft opgetekend zodat de lezers van zijn Evangelie mogen gaan geloven dat Jezus de Christus (de Messias), de Zoon van God, is, en eeuwig leven verkrijgen door hun geloof in Hem. Maar ook dat gelovigen in Jezus Christus blijven geloven en het eeuwige leven blijven ervaren.

Deze tekenen waren: de verandering van water in wijn (Johannes 2:1-12), de genezing van de zoon van de hoveling (Johannes 4:43-54), de genezing van de verlamde bij Bethesda (Johannes 5:1-15), de wonderlijke spijziging van de vijfduizend (Johannes 6:1-15), de genezing van de blindgeborene (Johannes 9:1-14) en de opwekking van Lazarus uit de dood (Johannes 11:1-46). Maar het allergrootste teken is de opstanding van Jezus Christus uit de dood (Johannes 20:1-10)!

De wonderen in het Evangelie van Johannes worden “tekens” genoemd, omdat zij het onderricht van specifieke waarheden met betrekking tot Jezus Christus introduceren. Daarom mogen zelfs de reiniging van de tempel (Johannes 2:13-17) en de intocht in Jeruzalem (Johannes 12:12-19) “tekens” genoemd worden!

Het Evangelie van Johannes is een boek van tekens. Het beschrijft de wondertekenen van Jezus Christus op samen met de betekenis van die tekens! Het doel van deze wondertekenen is maar één: dat mensen blijven geloven in Jezus Christus! Het doel van alle wonderen in de Bijbel is om te wijzen naar de werkelijkheid, waarheid en tegenwoordigheid van Jezus Christus. Jezus Christus wil niet dat mensen hun blik op Zijn wondertekenen blijven richten, maar op Jezus Christus Zelf! Alle wondertekenen wijzen naar Jezus Christus en leren specifieke waarheden over Jezus Christus! Bijvoorbeeld, de wonderlijke spijziging leert dat Jezus Christus “het Brood des levens is”. Hij is ook het Brood des levens voor mij.

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELKE VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Johannes 20:1-31 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Oplezen. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze om de beurt in de kring hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

Hierna volgen enkele voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

20:1-2

Vraag 1. Hoe weten we dat Maria Magdalena niet de enige vrouw bij de grafombe was?

Aantekeningen. Als we het Evangelie van Johannes alleen lezen, zouden we de indruk kunnen krijgen dat er tegenstrijdigheden zijn in vergelijking met wat wij in de andere Evangelieën lezen. Bijvoorbeeld, Johannes noemt alleen Maria Magdalena, maar Matteüs spreekt over twee vrouwen, Markus over drie vrouwen en Lukas over meer dan drie vrouwen bij de grafombe.

Maar als we alle vier Evangelieën nauwkeurig lezen, *is er geen enkel tegenstrijdigheid!* Lukas zegt duidelijk dat er minstens vier vrouwen bij de grafombe aanwezig waren (Lukas 24:10). Matteüs en Markus vatten de gebeurtenis samen. Matteüs noemt alleen Maria Magdalena en de andere Maria. Johannes gaat ervan uit dat zijn lezers bekend waren met de andere drie Evangelieën. Hij beperkt zich tot Maria Magdalena.

Dit betekent niet dat Johannes daarmee beweert dat er maar één vrouw bij de grafombe was. Maria Magdalena zelf spreekt over meerdere vrouwen als zij zegt, “Zij hebben de Heere uit het graf weggenomen, en wij (meervoud) weten niet waar zij Hem neergelegd hebben” (Johannes 20:2)!

20:3-9

Vraag 2. Waarom gingen Petrus en Johannes meteen geloven?

Aantekeningen. Nadat Maria Magdalena aan hen verteld had dat Jezus Christus niet meer in de grafombe aanwezig was, renden Petrus en Johannes naar de grafombe. In tegenstelling tot Maria Magdalena gingen zij de grafombe binnen en zagen de linnenstroken daar liggen zonder dat er nog een lichaam in was en de hoofddoek lag afzonderlijk, opgerold, op een andere plaats. Het idee dat de linnenstroken een lege cocon vormden alsof het lichaam van Christus er doorheen was opgestaan uit de dood, kan niet uit de tekst afgeleid worden. Wat wel duidelijk is, is dat de linnenstroken nog wel aanwezig waren, maar het lichaam van Jezus Christus niet! De gesloten en verzegelde grafombe en de wakende soldaten buiten maakten het volkomen onmogelijk voor de discipelen om het lichaam van Jezus Christus te verplaatsen of voor rovers om het lichaam te stelen. Anders zouden er geen linnenstroken meer gelegen hebben! Het plotselinge besef dat het lichaam van Jezus Christus uit de dood was opgestaan, was de oorzaak dat Petrus en Johannes meteen gingen geloven: dat Jezus Christus inderdaad was Wie Hij geprofeteerd had te zijn, dat Hij uit de dood opgestaan was en dat Hij nu leefde!

Zo kreeg wat er in de Bijbel geschreven stond nieuwe betekenis voor de apostelen. Johannes 20:9 zegt, “Want zij kenden de Schrift nog niet dat Hij uit de doden moest opstaan. Hoewel zij het Oude Testament dikwijls gelezen hadden, hebben zij Bijbelgedeelten als Psalm 16 en Jesaja 53 niet begrepen. Psalm 16:10 zegt, “Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, *U laat niet toe dat uw Heilige ontbinding ziet.*”

En Jesaja 53:10-11 zegt, “Maar de HEER wilde Hem breken, Hij maakte Hem ziek. Hij offerde Zijn leven voor hun schuld, om Zijn nageslacht (Hebreeuws: zera = zaad) te zien en lang te leven (leven in lengte van dagen). Om de moeitevolle inspanning van Zijn ziel zal Hij het zien (volgens één van de Dode Zeerollen: zal Hij het licht van het leven zien).” Vers 10 en 11 verwijzen naar Zijn plaatsvervangend lijden en opstanding uit de dood als een onderdeel van Gods eeuwige plan (Zie handleiding 5, supplement 1).

Plotseling beseften Petrus en Johannes dat deze Bijbelgedeelten profetieën over de opstanding van Jezus Christus waren! Zijn opstanding is een onderdeel van Gods heilsplan en daarom een goddelijke “moeten” – het moest gebeuren. De opgestane Jezus Christus heeft dit later bevestigd: “Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak toen Ik nog bij u was, dat alles vervuld moest worden wat over Mij geschreven staat in de Wet van Mozes en in de Profeten en in de Psalmen” (Lukas 24:44). In het Nieuwe Testament had Jezus verschillende keren geprofeteerd dat Hij gekruisigd zou worden en “op de derde dag” uit de dood zou opstaan (Matteüs 16:21; 20:19; Lukas 9:22; 18:33)!¹

20:14-17

Vraag 3. Waarom zei Jezus tegen Maria Magdalena dat zij Hem niet moest vasthouden?

Aantekeningen. Toen Jezus Christus aan Maria Magdalena als eerste verscheen, dacht zij dat Hij de tuinman was. Vanwege haar ongeloof verwachtte zij niet om Jezus levend te zien, maar alleen Zijn dode lichaam! Maar toen Jezus haar bij haar Aramese naam noemde, Mirjam (Maria), en tot haar sprak in Zijn moedertaal (Aramees), herkende zij Jezus en greep Zijn voeten vast om Hem niet meer te laten gaan.

Voor de dood van Jezus ging Maria een lange tijd met Hem en Zijn discipelen om. Zij hoopte dat deze aangename omgang voortgezet kon worden. Maar Jezus zei tegen haar dat zij Hem niet kon tegenhouden, want Hij ging weer terug

¹ Grieks: té trité hemera, “op de derde dag”. Markus 8:31; 9:31; 10:33-34 in Grieks zegt “na drie dagen” (meta treis hémeras), maar betekent hetzelfde. Markus 15:42-43 leert duidelijk dat Jezus op Vrijdag (Grieks: paraskeúe) gekruisigd werd en Markus 16:2 leert duidelijk dat Hij op Zondag de eerste *dag* van de week (Grieks: mia tón sabbatón) uit de dood opgewekt werd! In het licht van deze feiten begrijpen we dat de Joden de uitdrukking “een dag en een nacht” in Matteüs 12:40 gebruiken, niet als een periode van 24 uur, maar eerder als “een deel van een dag” (ongeacht of het een deel van de dag of een deel van de nacht is). Daarom was het lichaam van Jezus in het graf vanaf vrijdag laat in de middag tot zondag vroeg in de ochtend! Zie ook de uitdrukking: “niet lang na deze dagen” (ou meta pollas tautas hémeras (Lukas 15:13; Handelingen 1:5).

naar Zijn Vader. Jezus vond het geen bezwaar dat een vrouw Hem aanraakte, maar zei duidelijk tegen haar dat de aardse relatie tussen Hem en Zijn discipelen veranderd is. De periode van dagelijkse zichtbare omgang met Zijn discipelen waren voorbij. Hij verscheen dan aan deze en dan aan een ander. Spoedig zou Hij naar Zijn hemelse Vader opvaren en niemand zou Hem tegen kunnen houden. Pas na de uitstorting (letterlijk "uitgieting") van de Heilige Geest zouden zij en de andere discipelen ononderbroken omgang met Hem kunnen hebben! Deze omgang zou veel rijker en meer gezegend zijn dan de omgang die zij tot nu toe gekend hadden! Het zou de gemeenschap van de opgestane Heer in de hemel met Zijn Kerk/Gemeente op de aarde zijn!

20:30-31

Vraag 4. Waarom zei Jezus tegen sommige vrouwen dat Hij naar Galilea ging en tegen Maria Magdalena dat Hij naar Zijn hemelse Vader ging?

Aantekeningen.

(1) De opstanding en de verschijningen.

In Matteüs 28:7 zei de engel tegen de vrouwen dat zij Zijn discipelen moesten vertellen dat Hij uit de dood was opgewekt en dat Hij voor hen naar Galilea ging en daar zouden zij Hem zien. En In Matteüs 28:16-20 lezen we hoe Jezus inderdaad aan Zijn discipelen op een berg in Galilea verscheen. Maar wij weten dat Jezus Christus daarvoor al aan Zijn discipelen in Jeruzalem en omgeving verscheen. Dit is geen tegenstrijdigheid, omdat Jezus later wel naar Galilea ging en er geen bewijs is dat Hij niet vóór hen daar aankwam. Jezus deed gewoon veel méér dan Hij aan hen geopenbaard had door de engel! Hij ontmoette hen in Jeruzalem *en* in Galilea!

(2) De hemelvaart en de nieuwe relatie.

In Johannes 20:17 zei: "Ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en uw Vader, en naar Mijn God en uw God." Jezus gaf méér informatie aan Maria Magdalena dan aan de andere vrouwen. De andere vrouwen moesten de discipelen vertellen over Zijn opstanding uit de dood en Zijn verschijningen. Maria Magdalena moest de discipelen vertellen over Zijn hemelvaart en Zijn nieuwe relatie tot hen. Omdat Hij zou opvaren naar Zijn hemelse Vader, zou de relatie met Zijn discipelen veranderen!

Eenzijds benadrukt Jezus Christus wat tussen Hem en Zijn discipelen *gelijk is* in de relatie tot God. Hij noemt Zijn discipelen "Mijn broeders" (Johannes 20:17) dat een veel vertrouwelijker term is dan "Mijn vrienden" (Johannes 15:13-15). Hun relatie zou een relatie in de Geest zijn, zij zouden tot dezelfde familie horen en dezelfde erfenis delen. In een geestelijk zin is God alleen "de Vader" van mensen die God de Zoon door een levend geloof hebben aangenomen (zie Johannes 8:41-44).

Anderzijds benadrukt Jezus Christus wat tussen Hem en Zijn discipelen *anders is* in de relatie tot God. Jezus Christus is *van nature* (dat wil zeggen, in Zijn wezen) "de Zoon van God", terwijl Zijn discipelen alleen *door adoptie* "zonen van God" zijn (zie Efeziërs 1:5). Niettemin wordt de intimiteit van de relatie benadrukt. In geestelijke zin is de God Die van nature de Vader van Jezus Christus is, ook door adoptie de Vader van Zijn discipelen! Het is naar deze God en Vader dat Jezus Christus zou opvaren.

20:21-23

Vraag 5. Met welk gezag heeft Jezus Christus Zijn discipelen in de wereld uitgezonden?

Aantekeningen.

(1) De grote opdracht werd boven al aan de twaalf apostelen van Jezus Christus gegeven.

In de avond van de eerste opstandingdag verscheen Jezus Christus aan tien van Zijn discipelen en een aantal die bijeen waren (Lukas 24:33). Nadat Hij de littekens in Zijn handen en zijde getoond had, geloofden zij dat Hij de opgestane Jezus Christus was.

Toen gaf Hij aan hen de grote opdracht. In Johannes 17:18 zei Jezus Christus tot God, "Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb Ik ook hen in de wereld gezonden." En nu in Johannes 20:21 zei Hij tegen zijn discipelen, "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u." Het woord "zenden" betekent "uitzenden als een apostel". Deze woorden werden eerst aan de twaalf apostelen van Jezus Christus gericht. Zij waren *vanaf het begin met Hem* en waren getuigen van Zijn leven (woorden en daden), Zijn dood en Zijn opstanding (Handelingen 1:21-22).

De apostelen van Jezus Christus moesten Zijn officiële getuigen zijn voor de Joden, de Samaritanen en de heidenen (Handelingen 1:8). Zij moesten in de hele wereld gaan en het goede nieuws aan heel de schepping brengen (Markus 16:15). Zij moesten van mensen uit alle volken op de aarde "discipelen van Jezus Christus" maken (Matteüs 28:18-20). Jezus Christus bouwde Zijn Kerk/Gemeente op Zijn apostelen en hun getuigenis (Matteüs 16:18). Het is aan Zijn apostelen dat Hij de sleutels van het Koninkrijk van God gaf om mensen in of buiten het koninkrijk van God te sluiten (Matteüs 16:18-19; 18:18-19). Maar de apostelen van Jezus Christus hebben geen opvolgers (als bv. bisschoppen), omdat niemand daarvoor in aanmerking zou komen (Handelingen 1:21-22)!

Nu de Christelijke Kerk/Gemeente eenmaal door de apostelen van Jezus Christus gevestigd is, hoort de grote opdracht aan de Christelijke Kerk/Gemeente als geheel. Nu werken alle gemeenten en oudsten en christenen mee aan de grote opdracht! Discipelen maken nieuwe discipelen en gemeenten stichten nieuwe gemeenten!

(2) De speciale ontvangst van de Heilige Geest was om de apostelen van Jezus Christus het gezag te geven voor hun bediening (het apostolische ambt).

De Griekse tekst zegt, “Jezus blies (ademde met het doel iets over te dragen) (Grieks: emfusaó) (aoristus) en zei, ‘Ontvang de Heilige Geest. Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem vergeven (Grieks: afíemi) (voltooid tegenwoordige tijd, passief); als u ze toerekent, blijven ze hem toegerekend (Grieks: krateó) (voltooid tegenwoordige tijd, passief) (de zonden blijven vergeven of toegerekend).’”

Dit “blazen” (zie over de Heilige Geest in Johannes 3:8) had symbolische betekenis. Hetzelfde werkwoord werd in Genesis 2:7 gebruikt als God de eerste mens uit stof (de elementen) vormde en dan “de levensadem” in zijn neusgaten blies en de mens tot een levend wezen werd. Maar in Johannes 20:22-23 gaat het *niet over het geven van fysiek leven, maar over het machtigen van de apostelen van Jezus Christus voor hun geestelijke bediening*. Het “blazen” of “ademen” is symbolisch het geven van het gezag dat hoort bij het ambt van apostel van Jezus Christus, zoals ook blijkt uit Matteüs 16:18-19 en Matteüs 18:1,18. De bedoeling was dat dit gezag ook gegeven werd aan Thomas die hierbij niet aanwezig was, zoals blijkt uit het parallelle Bijbelgedeelte in Johannes 17:18 waar Jezus Zijn apostelen in de wereld uitzond. En de bedoeling was dat dit gezag ook gegeven werd aan Paulus, zoals blijkt uit Zijn roeping in Handelingen 26:16-18, Romeinen 1:1 en 1 Korintiërs 9:1. De (twaalf) apostelen van Jezus Christus hadden het gezag om de zonden van mensen te vergeven (als zij tot bekering komen) of toe te rekenen (als zij zich verharden tegen de verkondiging van het evangelie).

Vier maal wordt er in de Bijbel gesproken over het ontvangen van de Heilige Geest:

- De profeten in het Oude Testament ontvangen de Heilige Geest voor hun bijzondere taak om Gods Woord te profeteren (Ezechiël 2:1-7; 1 Peter 3:10-12)
- In het Nieuwe Testament ontvangt Jezus Christus de Heilige Geest voor Zijn bijzondere taak om verlossing of oordeel te brengen (Jesaja 11:2-5; 61:1-2; Johannes 1:32-34; 3:34)
- De apostelen van Jezus Christus kregen het ambt (van “apostel van Jezus Christus” met de taak en het daartoe horende gezag) om de deur tot het Koninkrijk/de Kerk te sluiten (Grieks; dedemenon, voltooid tegenwoordige tijd) of te openen (Grieks; lelumenon, voltooid tegenwoordige tijd) (en de deur blijft dan gesloten of geopend) en om de vergeving van zonden te verkondigen voor mensen die geloven in het zoenoffer van Jezus Christus of verdoemenis te verkondigen voor mensen die zich in ongelof verharden (Johannes 20:21-23; zie Matteüs 16:18-19; 18:18; Johannes 20:23; Handelingen 13:9-11; 1 Korintiërs 5:3-5; 2 Korintiërs 2:10; 10:8). Dit gezag ontvingen de apostelen toen zij met de Geest van Christus gedoopt werden op de Pinksterdag.
- Alle christenen ontvangen de Heilige Geest wanneer zij tot geloof in Jezus Christus komen (wedergeboren worden, met de Geest gedoopt worden) (Markus 1:8; Johannes 1:12-13; 3:3-8; 7:37-39; 14:16-18; Handelingen 1:5; 2:38-39; 11:14-18; 15:7-9; Romeinen 8:9-10; 1 Korintiërs 12:13; 2 Korintiërs 1:21-22; Efeziërs 1:13-14; Titus 3:5-8).

(3) De grote opdracht en het gezag kunnen niet onafhankelijk van God beoefend worden.

De grote opdracht en het gezag die aan de apostelen van Jezus Christus werden toevertrouwd, konden niet onafhankelijk van God beoefend worden. Zij waren onlosmakelijk verbonden aan de tegenwoordigheid en heerschappij van de Geest van Jezus Christus (de Heilige Geest) in hen. De apostelen hadden geen gezag buiten de Heilige Geest in hen. Zij mochten niet optreden buiten de Heilige Geest om. De Heilige Geest spreekt altijd in volledige overeenstemming met het Woord van God (de Bijbel) (Johannes 14:26; 16:13-15; zie 14:6; 17:18; Efeziërs 6:17) en handelt altijd in volledige overeenstemming met de liefde. Willekeurige (eigenmachtige) uitspraken door geestelijke leiders (moderne kerkelijke ambten als bijvoorbeeld pausen, bisschoppen, priesters, dominees, pastoren, enz.) over vergeving van zonden, willekeurige uitsluiting (excommunicatie) uit de Christelijke Kerk/Gemeente en willekeurige straffen en vervloeking hebben geen effect bij de God van de Bijbel!

Het is de taak van de apostelen om de vergeving van zonden (of niet) te *verkondigen*, maar het is alleen de God van de Bijbel Die zonden *effectief vergeeft* (of niet)! De passieve werkwoorden “worden hun zonden vergeven” en “worden hun zonden toegerekend” tonen duidelijk aan dat vergeving van zonden het soevereine werk van de God van de Bijbel is. De apostelen kregen geen taak of gezag onafhankelijk van de God van de Bijbel. De apostelen (en andere geestelijke leiders als pausen) kregen ook geen verzekering dat zij onfeilbaar zijn. In Galaten 2:11 toont de apostel Petrus duidelijk dat hij niet onfeilbaar was. De taak van de apostelen van Jezus Christus was om het Woord van God te verkondigen en te onderwijzen, maar het prerogatief (recht) om zonden effectief te vergeven of toe te rekenen blijft de exclusieve taak van God alleen! Later zegt de apostel Paulus duidelijk, “De Heere heeft aan ieder van hen een taak gegeven: Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar *God heeft laten groeien*” (1 Korintiërs 3:5-6)!

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Een lijst maken. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Johannes 20:1-31.

Overweeg. WELKE MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf die dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing aan anderen te vertellen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst van mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Johannes hoofdstuk 20:1-31.

- 20:5-8. Bestudeer de geschiedkundige bewijzen voor de opstanding van Jezus Christus en geloof het!
- 20:11. Het christelijke geloof beschouwt het treuren over verliezen (bv. een sterfgeval) als een noodzakelijk uitdrukking van emoties voordat genezing kan intreden.
- 20:18. Vertel aan anderen de dingen die God in je leven gedaan heeft.
- 20:21. Leer zoveel als mogelijk over hoe Jezus Christus Zijn taak heeft vervuld.
- 20:22. Geloof dat Jezus Christus jou zal toerusten voor de taak (bediening) waarvoor Hij je geroepen heeft.
- 20:26-29. Stop twijfel over de historische feiten met betrekking tot Jezus Christus en geloof de feiten aangaande Jezus Christus. Je zal gezegend zijn!
- 20:30-31. De wondertekenen van Jezus Christus zijn bovenal 'tekenen' die wijzen naar Jezus Christus Zelf, wie Hij is en wat Hij doet.
- 20:31. Alleen wanneer je gelooft dat Jezus Christus de beloofde Messias en de Zoon van God is, zal je het eeuwige leven ontvangen.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Johannes 20:1-31.

Ik houd er mee op bang voor de dood te zijn. De christelijke hoop is op de opstanding van het (gestorven) lichaam. Mijn vernederde menselijke lichaam zal veranderd worden om gelijkvormig te worden aan het verheerlijkte opstandinglichaam van Jezus Christus (Filippenzen 3:21)! Omdat ik weet dat de dood al overwonnen is en weet dat ik eenmaal ook uit de dood zal opstaan, kan ik met vreugdevolle hoop en vertrouwen kijken naar mijn toekomst! Ik blijf mijn geloof in de opstanding vanuit de dood belijden!

Ik beseft dat de grote opdracht aanvankelijk aan de twaalf apostelen van Jezus Christus gegeven werd. Hoewel de apostelen van Jezus Christus geen opvolgers hebben (bv. in de bisschoppen), hoort de grote opdracht aan de hele Christelijke Kerk/Gemeente. Elke plaatselijke gemeente met christenen onder leiding van hun raad van oudsten horen betrokken te zijn in de grote opdracht "te gaan en discipelen van alle volken te maken". Het evangelie moet verkondigd worden aan de hele schepping. Discipelen (volwassen en functionerende christenen) moeten gemaakt worden in elke stam, taal, volk en natie in de wereld. Mijn verantwoordelijkheid is om het evangelie te verkondigen en de verantwoordelijkheid van God is om mensen naar Jezus Christus te trekken en hun zonden te vergeven. Ik blijf me realiseren dat God mij geen taak of gezag geeft onafhankelijk van Jezus Christus! Zoals Jezus Christus zegt, "Zonder Mij kunt u niets doen" (Johannes 15:5)! Maar het tegengestelde is ook waar: "Met Jezus Christus zal ik veel en blijvende vrucht dragen" (Johannes 15:5,8,16)!

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Johannes 20:1-31.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

[VOORBEDE]

BID VOOR ANDEREN

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

6

VOORBEREIDING (2 minuten)

[OPDRACHTEN]

VOOR DE VOLGENDE BIJEENKOMST

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. **Toewijding.** Wijd je toe om steeds discipelen te maken en de gemeente van Jezus Christus op te bouwen.
2. **Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie** uit Johannes hoofdstuk 20 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. **Persoonlijke tijd met God.** Houd stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Openbaring 8 - 11**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. **Memorisatie.** Mediteer en memoriseer het nieuwe Bijbelvers: **(18) Johannes 16:14**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. **Gebed.** Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. **Houd je aantekeningen over bouwen van de gemeente van Christus goed bij.** Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.